

[Arbejds- og Socialministeren.]

dog saaledes, at Parter, der ikke er Medlemmer af en af de to Hovedorganisationer, saavel som to af de af Hovedorganisationerne udpegede Medlemmer, har Appelret til Arbejds- og Forligsnævnet, der ligeledes tager sig af Sagen, hvis der ikke kan opnaas Flertal for en Afgørelse og en af Parterne ønsker Sagen viderebehandlet.

Som det vil ses, er Fællesudvalgets Beføjelse til at træffe bindende Afgørelser ret begrænset, idet den ikke gaar væsentligt uden for Rammerne for hittidige Former for Forhandling mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, men naar man har valgt denne Fremgangsmaade: at lade Sagerne behandle i et Fællesudvalg af den foreslaaede Form, forinden de kommer til Behandling i Nævnet, er det for at begrænse Arbejdsbyrden for Hovedinstansen: Arbejds- og Forligsnævnet, dels derigennem, at en Del Sager — for at bruge et populært Udtryk — kan sies fra under Behandlingen i Fællesudvalget, dels derigennem, at Sagerne, naar de kommer til Behandling i Arbejds- og Forligsnævnet, allerede er indgaaende belyst gennem Behandlingen i Fællesudvalget.

Men Hovedinstansen er altsaa, som nævnt, Arbejds- og Forligsnævnet. Dette Nævns første Opgave bliver da den at være Hovedhjørnестenen i overenskomstmæssige Forhandlinger, naar disse er naaet til det Punkt, at Enighed mellem Organisationerne ikke har kunnet opnaas. For at befri Samfundet for den Risiko, der ligger i Arbejdsstandsninger, vil Nævnets Beføjelse da være den, for saa vidt en Overenskomst er udløbet, uden at Enighed har kunnet opnaas om Fastsættelse af Løn- og Arbejdsvilkkaar, da at fastsætte disse Vilkkaar. Det foreliggende Forslag er paa dette Punkt i nøje Overensstemmelse med Hovedorganisationernes Forslag bortset fra 2 Punkter.

For det første havde Hovedorganisationerne foreslaet, at Nævnet skulde ledes af en af Kongen udnævnt Formand, og at der samtidig med Udnævnelsen af Formanden skulde udnævnes 2 Stedfortrædere for Formanden. I Betragtning af, at Nævnets Afgørelser vil kunne faa vidtrækkende Konsekvenser for Samfundet, og for at fremhæve det af Organisationerne tilsigtede: at det skal være Samfundets Interesser, der bør tages i afgørende Betragtning ved

Løsningen af overenskomstmæssige Spørgsmaal om Løn- og Arbejdsvilkkaar, er det i det foreliggende Forslag bestemt, at Nævnet ledes af et Formandsskab, bestaaende af 3 af Kongen udnævnte Medlemmer, der alle har Indsigt i økonomiske og sociale Forhold, og af hvilke ingen maa repræsentere Arbejdsgiver- eller Arbejderinteresser. Det er yderligere bestemt, at det i Tilfælde, hvor der ikke ved Afstemning kan opnaas Flertal for en Sags Afgørelse, er Formandsskabet, der træffer Afgørelsen.

For det andet havde Organisationerne foreslaet, at Nævnet ved Behandling af Spørgsmaal vedrørende Omraader, der efter Nævnets Opfattelse ikke er tilstrækkeligt repræsenteret gennem de fornævnte Medlemmer, i fornødent Omfang skulde supplere sig med Repræsentanter for de paagældende Arbejdsgiver- og Arbejderinteresser. Regeringen har fundet denne Bestemmelse noget for løs, idet det efter Regeringens Opfattelse ikke bør være overladt til Nævnet selv at bestemme, i hvilket Omfang det skal tilkalde Repræsentanter andetstedsfra i saadanne Tilfælde. Det foreslaas derfor, at i Tilfælde, hvor det drejer sig om en Overenskomst, bag hvilken der staar en Organisation, der ikke er tilsluttet den paagældende Hovedorganisation, skal 2 af Hovedorganisationernes faste Medlemmer udtræde, og i Stedet indtræder som Medlemmer 2 Repræsentanter for den Organisation, om hvis Overenskomst det drejer sig.

Som det vil ses af Hovedorganisationernes Forslag, indskrænker dette sig ikke til Fastsættelse af Løn- og Arbejdsvilkkaar inden for de Rammer, der i Forvejen er overenskomstmæssigt fastlagt, men Hovedorganisationerne har fundet, at det var ønskeligt at tillægge Nævnet Beføjelse til at bestemme, at Løn- og Arbejdsvilkkaar, der er fastsat ad overenskomstmæssig Vej, skal kunne gøres bindende ogsaa for dem, der ikke er tilsluttet de faglige Organisationer. Hovedorganisationernes Forslag gaar yderligere ud paa, at Nævnet kan fastsætte Løn- og Arbejdsvilkkaar for Omraader, hvor Overenskomst — nærmere forstaaet Overenskomst, som ikke dækker den væsentligste Del af Omraadet — ikke findes.

Under de Forhandlinger, der inden for Regeringen har fundet Sted angaaende dette Forslag fra Hovedorganisationerne, er der